051| Ὁ ἄνθρωπος διὰ νὰ φθάση εἰς τὸ τέρμα τοῦ προορισμού αὐτοῦ διὰ νὰ κατορθώση νὰ ἀπαλλαγῆ τῶν συγκρατουσῶν αὐτὸν ἐν τω παρόντι κόσμω ἀδυναμιῶν, ἀνάγκη νὰ παλαίση.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/51-ὁ-ἄνθρωπος-διὰ-νὰ-φθάση-εἰς-τὸ-τέ/

Νὰ παλαίση ὑπερανθρώπως οὐ μόνον ἀπέναντι τῶν περικυκλούντων αὐτόν **ὑλικῶν ἐπιρροῶν,** ἀλλὰ καὶ ἀπέναντι τῶν **Ψυχικῶν του ἐποφθαλμιάσεων.** Πρέπει νὰ κατέλθη κάτωθεν πάντων πρῶτον διὰ νὰ ὑπερυψωθῆ εἶτα, ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν. **Ἐὰν δὲν κατορθώση νὰ ἐπιβληθῆ ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ τῶν ἀδυναμιῶν του ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε νὰ λησμονήση ἑαυτόν, οὐδὲν ἐκαρπώθη.**

Ὁ θέλων ἀκολουθεῖσαι Με ἀπαρνησάτω τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθήσει Με. Ὅταν αἱ οἰκογενειακαὶ μέριμναι, ὅταν αἱ βιωτικαί φροντίδες, ὅταν αἱ κοινωνικαὶ συνθῆκαι, ὅταν οἱ συγγενικοὶ δεσμοί, ὅταν αἱ ὑλικαὶ ἀποβλέψεις καὶ τόσα ἄλλα, **τὰ ὁποῖα δεσμεύουν τὴν ἀνθρώπινον ψυχὴν ἐπὶ τῆς γῆς,** δὲν ἀφήνουσιν αὐτὴν ἐλευθέραν ν' ἀναχθῆ εἰς τὰ ὕψη τῶν Ὑπερκοσμίων κόσμων καὶ ὠφθῆ ἐν αὐτοῖς καὶ συναποκομίση ἐξ αὐτῶν τὴν ἀκλόνητον πίστιν, τὴν σταθερὰν ἐλπίδα, τὴν βεβαίαν καὶ στερρὰν πεποίθησιν ἐπὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ψυχικῆς ἀνόδου του, οὐδὲν ἐπετελέσατο. Ἀφοσιώθητι εἰς αὐτοὺς καὶ τὴν ἀνάπτυξίν των.

Ἐὰν παρ' Ἐμοῦ ἐντέλλεσθε ν' ἀγαπᾶτε πάντας καὶ τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς ὑμῶν θέλετε ἀπαρνηθῆ καὶ περιφρονήση, Οὐχί, ἓν ὅμως ζητῶ: **«Μὴν προσκολληθῆτε εἰς τὴν ἀγάπην τῶν οἰκείων σας ὕπερθεν τῆς Ἀγάπης τοῦ Κόσμου, ὃν θὰ γνωρίσητε καὶ ὅστις μέλλει νὰ σᾶς ἀποκαλυφθῆ. Διότι καὶ ὑμεῖς καὶ οἱ οἰκεῖοι σας καὶ τὰ πάντα, ὅσα ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἀγαθῶς κυριαρχοῦν, ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐξῆλθον καὶ εἰς αὐτὸν ἀνήκουν. Καὶ ἀφοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξῆλθον, ἄρα καὶ ἐξ αὐτοῦ πηγάζουν καὶ πηγάζοντα ἐξ αὐτοῦ, δι' αὐτὸν καὶ πάλιν προορίζονται. Καὶ προοριζόμενα δι' αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ ἐ νδυναμοῦνται ἢ καταβάλλονται ἢ προχωροῦν ἢ σταματῶσιν».**

Συνεπῶς οὐδὲν δύναται νὰ ὠφελήσῃ ἡ στοργὴ καὶ τὸ φίλτρον, ἂν ἄνωθεν ἐπιτάσσεται ἡ θυσία, ὅπως καὶ ἡ θυσία οὐδὲν ἐπιπροσθέτει ἂν ὑπὸ τοῦ Θείου δὲν ἐπιτάσσεται. Οὐδεμία δὲ θυσία εἰς ὑμᾶς ἄχρις στιγμῆς ἐγένετο, ἀλλ' οὔτε τοιαύτη παρ' ὑμῶν ἐζητήθη, ἵνα τοσοῦτον θορυβῆσθε καὶ λυπῆσθε καὶ πάσχητε. Ὅταν δὲ εὑρεθῆτε εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὑποστῆτε θυσίας, **ὑμεῖς θέλετε ἐ κζητήσει τοῦτο ὡς Χάριν καὶ Ἐγὼ θέλω χαρισθῇ ὑμῖν. Ὁ Θεὸς ὁ Ὤν καὶ Ὑπάρχων οὐ παρὰ τοῖς διακονοῦσιν Αὐτὸν θυσίαν ζητήσει, ἀλλ' ἔλεον, ὡς ὁ καιρὸς τῆς θυσίας, παρῆλθεν καὶ νῦν ὁ χρόνος τῆς εὐχαριστίας ἀνατέλλει.** Οὐδείς, ἐκ τῶν πρὸς Ἐμὲ διακειμένων θυσιάσει τι πλὴν τῆς πρὸς Ἐμὲ καὶ τὸν κόσμον Ἀγάπης. Καὶ ἂν οὓς ἀγαπᾶ ἀγαπήσει ὑπὲρ ἑαυτόν, οὐ τὴν Ἐντολήν Μου ἀκολουθεῖ τὴν ἐπιτάσσουσαν αὐτόν, ἵνα τὸν πλησίον καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ πλεῖον αὐτοῦ ἀγαπήσει;

Ὁ Ἐρχόμενος ἐν τῷ κόσμῳ οὐκ ἐλεύσεται ἐν τῇ ὁδῷ τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ θυσιῶν, ἀλλ' ἐν Εἰρήνῃ. Ὁ Εἰρηνοποιὸς τοῦ κόσμου οὐκ ἐκζητήσει τὴν διάσπασιν τῆς Ἀγάπης, ἀλλὰ τὸν δεσμὸν αὐτῆς ἐν μιᾷ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ σύμπαντος τοῦ κόσμου.

Διατί ταράττεσθε, διατί ἀθυμεῖτε; **Οὐκ ἦλθον πρὸς ὑμᾶς συνταρᾶξαι ἀλλὰ Γαλήνην τὴν καρδίαν ὑμῶν πληρῶσαι. Οὐδεὶς πρός Με εὐπρόσδεκτός ἐστὶ, ἂν μὴ εὐπρόσδεκτος τοῦ κόσμου γένηται τὴν Ἀλήθειαν ἀσπασάμενος καὶ ἀκολουθῶν καὶ κηρύσσων.**

Ἂν δ' ἐν τῇ πίστει καὶ Ἀληθείᾳ στηριζόμενος μισητὸς τῷ κόσμῳ καὶ τοῖς οἰκεῖοις αὐτοῦ καταστῇ, οὐκ ἐν τῇ θυσίᾳ ὑποβάλλεται θυσιάζων ὑπὲρ τῆς Ἀληθείας ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους; Οἱ μὴ δεχόμενοι τὴν Ἀλήθειαν, ἣν οὗτος πρεσβεύει, οὐκ αὐτὸν βλάπτουσιν, ἀλλ' ἑαυτούς. Οὗτος δ' ἐντέλλεται ἐν καιρῷ ὅπως καταδείξῃ αὐτοῖς τὴν ἀπάτην των. Ἂν δὲ οὗτοι ἐμμείνουσιν ἀμβλυωποῦντες ἢ μὴ ὁρώμενοι τὴν Ἀλήθειαν, οὐκ εὐθύνην τινὰ οὗτος φέρει, ἀλλὰ οὗτοι. **Καὶ ἂν ο ὗτοι θυσιάζωνται ὑπὲρ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης τοῦ κόσμου, διατί οὗτος δὲν ἤθελεν θυσιασθῇ ὑπὲρ τῆς Ἀληθείας καὶ κατὰ τοῦ κόσμου, τοῦ μισοῦντος καὶ βδελυροῦ, τὸν Ὑ περκόσμιον ἐγκολπούμενος;**

Οὐ θέλω ὑμᾶς συγκρατεῖσαι ἐν τῷ ψεύδει, ἀλλὰ τὴν Ἀλήθειαν ἀποκαλύψω ὑμῖν. Καὶ ὅταν τὴν Ἀλήθειαν ὠφθῆτε, οὐδόλως τὰ τοῦ κόσμου ψεύδη διαφυλάξητε χάριν τῶν ἐξ αὐτοῦ ἐπικρατουσῶν καὶ διὰ τὴν ἐψιμυθιωμένην αὐτοῦ φενάκην συνθηκῶν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὑμεῖς θέλετε ἀποδεχθῇ καὶ ἀσπασθῇ ἐστὶν ἀληθές, καὶ ἡ Ἀλήθεια δὲν δύναται ποτὲ νὰ κύψῃ πρὸ τοῦ ψεύδους, ἀλλὰ θὰ ἀναστηλωθῇ καὶ θὰ καταπατήσῃ ὑπὸ τοὺς πόδας της τοῦτο.

Ὅταν ὁ χρόνος ἐπιστῇ καὶ ἀντιληφθῆτε τὸν κόσμον ἐξ οὗ ἐξήλθατε καὶ πρὸς ὃν καλεῖσθε νὰ προσέλθητε, τότε θέλετε μόνοι σας ἀπαρνηθῇ τὸ καθ' ὑμῶν μῖσος τῶν ἄλλων, χάριν τῆς πρὸς Ἐμὲ καὶ πρὸς αὐτοὺς Ἀγάπης. Μέχρι σήμερον οὐδὲν παρ' ὑμῶν ἐζητήθη, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐδόθη πρὸς

θυσίαν. Δὲν δύναταί τις νὰ πράξῃ τι χάριν τοῦ σκοποῦ ὃν κατανοεῖ καὶ ἐντέλλεται ἵνα ἀκολουθήσῃ, ἂν μὴ ὁ ἐντέλλων θελήσῃ. Καὶ νῦν ὁ ἐντέλλων ἐπιθυμεῖ νὰ μὴ θυσιασθῇ τι ὑπὲρ Αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ κόσμου χάριν ὑμῶν καὶ τῆς πνευματικῆς ὑμῶν ἐξελίξεως. Ἕκαστος δύναται νὰ θυσιάσῃ ἀφ’ ἑαυτοῦ διὰ τὸν κόσμον, ἐὰν ἐπιθυμῇ, ἵνα ἑαυτὸν ὠφελήσῃ καὶ ἀναδείξῃ.

Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, θυσιάσατε ἑαυτοὺς χάριν ὑμῶν καὶ τοῦ κόσμου καὶ ἄφετε τὸν κόσμον νὰ θύσῃ ἐφ’ ὑμῶν, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν καὶ τοῦ κόσμου καὶ παντὸς πεφιλημένου ὑμῶν ἓξητε.

11/11/1926